

КАНАДА

часопис про просвіту, економічна і політична
виходить кожного тижня у вівторок.

Видавці:
Руська видавничча спілка в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодиноке число 5 ц.

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА”
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
of CANADA
John Shuzar -- editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business
matters address
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.**ЖИЙМО!**

В п'ятницю, днія 7-го с.м. відбувся в Міністерстві великого консервативного міністра, на якому промовляв прем'єр Манітоби Sir Rodmond Roblin та міністр внутрішніх справ Dr. Roche. На цьому мінінгу номіновано також як кандидата на посту з цього округа при наступних провінціональних виборах п. В. Б. Вадделл-ого.

Сей мінінг, а властиво промова прем'єра Робліна має прямо неоцінену вартість для мешканців провінції Манітоби взагалі, а ще тим більшу для нас Русинів, що єю провінцію замежуємо. В своїй беселі п. Роблін, як представитель манітобського консервативного ряду не тільки дав доказ лотерійної доброї управи, поступу і розвитку нашої провінції та користних умов життя єї мешканців, не тільки запевнив нас будучи якнайкращі зарядження, які принесуть величезні користі тутешньому населенню, але окрім цього дав запоруку істновання нашому народові, які призначили нам і прочим народам Манітоби право користуватися нашею, рідною мовою, нашими школами, нашими учителями...

Промова прем'єра Робліна на згаданім мінінгу, є здоровий політичний лібералізм, які всякими видумками, брехнями та фальшивими доказами ставарілись підкопати теперішній консервативний ряд в Манітобі, а самі дістати управу краю в свої руки та запровадити тут такі відносини як запровадили в Альберті, про що вже все відчули...

Щоби не бути голословними, ми наведемо по черзі усупи з промови п.

Роблін, в першій мірі ті, які нас найближче і найбільше дотичать, а се про справу шкільну, про систему двомовних шкіл в Манітобі. Ось що сказав п. Роблін про двомовні школи:

„Я вже сказав цопередно, що велика більшість населення північної частини Вінніпегу, се люди які прибули сюди з інших країв і вони говорять своєю мовою (не англійською). Такий стан річний істину не лише у Вінніпегу, але також в різних частях цілої провінції, а навіть і у виборчому окрузі Міністерства. Ще В. Лорієр, який представляє уряд домініанського та К. Сіфтон, що був представителем провінціонального уряду в Манітобі, самі уложили і затвердили в піктальнім акті право, яке установлює школу під назвою двомовних шкіл, — яка полягає на гім, що учителі, які мають учити тих дітей, що не уміють англійської мови, повинні учити дітей в їх рідній мові так як і в англійській, — а таких двомовних шкіл ми маємо нині сотки“.

„Наши приятелі-ліберали, котрі самі суть відвідувачами за згадану (дволінну) школу систему, в протягу послідніх 12 місяців почали з завзятім і ненавистю нападати на говориче чужою (неанглійською) мовою населення, яке старає зажиткувати використання двомовні школи для двох яких цілій; а се для здобуття образованості для вивчення англійської мови. Вони (ліберали) ганьблить ряд через цілій тиждень, в понеділок рано починаючи (ганьбити), а в суботу вечором кінчачи, за те, що сей ряд не хоче переслідувати та каряти дітей тих родичів, які говорять іншою мовою, а не англійською.“

І я заявлю тут від уряду провінції Манітоби, як рівнож від консервативної партії, що ми ніколи не будемо переслідувати або каряти Русинів, Німців, Французів, Поляків і інші народності, які прийшли до Манітоби, які оселилися між нами і, які суть добрими громадами Манітоби право користуватися нашею, рідною мовою, нашими школами, нашими учителями...

Ми їх сюди запросили, що їх потребуємо для розвитку нашого краю, а вони повинні ся на нинім законом та приймові ся до наших обставин жити і то чесно далеко скорше, ніж єє потрібно для розвитку ми (Англійці), які вже засвоїли іншою мовою, які познанім доказом, що їх повинно ся учити тільки французькою. Можна бажати собі, щоби вони, для власного їх добра, училися і говорили тільки по англійській мові, однак твердити, що вони можуть говорити по англійські, під час коли вони сеї мови не розуміють і говорять тільки французькою, се є найліпшим доказом, що вони можуть говорити по французькі. Можна бажати собі, щоби вони, для власного їх добра, училися і говорили тільки по англійські, однак твердити, що вони можуть говорити по англійські, під час коли вони сеї мови не розуміють і говорять тільки французькою, се є стосунок, що не позволяє хлонцям іти над берегом, доки не навчать ся плавати“.

„Де літина не розуміємо англійською, а мовою як сі, так і родичів і товаришів є французька, тільки у французькій мові можна подавати всім почткові інструкції і пояснення. Коли діти розуміють і говорять тільки французькою, се є найліпшим доказом, що вони можуть говорити по французькі. Можна бажати собі, щоби вони, для власного їх добра, училися і говорили тільки по англійські, однак твердити, що вони можуть говорити по англійські, під час коли вони сеї мови не розуміють і говорять тільки французькою, се є стосунок, що не позволяє хлонцям іти над берегом, доки не навчать ся плавати“.

Мова, є метода уживання рідної мови тієї дитини. — І я повторю ще раз, що ми не съєммо Русинів і інші народності переслідувати і каряти! Знова ж палиліберали говорять, що вони будуть се робити. Ліберали заявляють, що право, яке вони установили, мусить бути змінено та що форейнерам треба заборонити уживати рідної мови до вивчення англійського язика“.

— Дальше говорив прем'єр Роблін, що подібні закиди, якими тепер послугують ся ліберали, ганьблячи манітобський консервативний ряд та чужинців, — роблено ще в році 1889 проти п. Олівера Мовата його правління. Стакиди роблено тоді, хотічи заборонити дітям французьких родичів послугувати ся рідною мовою до вивчення мови англійської. Пан Олівер Моват, скоро тільки зроблено проти него закид, вибрав комісію, яка складала ся з визначних і розуміючих річ людів, а яка мала справу розслідути. Комісія розслідула справу двомовних шкіл і прийшла до заключення, що хотій в двомовних школах уживано французької, однак вислід такої науки був задовіляючий, бо діти всегда доходили до знання і присвоювали собі англійський ізик. — Згадана комісія прийшла до заключення і заявила, що: „не можливим є учити дітей виключно по англійські, котріх родичі не говорять сюю мовою, та котрі тоді не чують у своїм домі одної англійського слова — треба отже тих дітей учити по англійські при помочі рідної мови“.

Сам Олівер Моват дискутуючи над сюю справою в парламенті, сказав, що він засудив, щоби в школах уживано мови англійської, однак сі бажання і зазначаючий сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

І я бачимо з повінністю більшість дітей, що вони, які прийшли до Манітоби, які говорять іншою мовою, а не англійською, — є відповідь на це. — П. Роблін сказав: „Департамент піктальнцтва в Манітобі вдає тисячі доларів на всім можливими способами дбає про образованість в першій мірі між чужинцями, так, щоби діти могли образуватися і вивчитися англійської мови і відповідної мови із зазначаючим сей факт, що кожий учитель в двомовних школах е змушений учити англійської мови так добре, як лише може, маючи взгляд на вік і умову спосібності дитини, а результатом такої науки є, що дитина покинувши школу, говорить по англійські цілком перфектно.“

Байки для дітей

Переповідання Л. Селинським
для Фонтеном.

ЗЕВС I ЗВІРЯТА.

Се діяло ся дуже давно. Ше в тих часах, коли в старій Греції, наувало богато божів і богинь. А Греція, се дуже гарний край, що лежить в Європі, над Середземним морем. Між тими богами був найстарший Зевс, що панував над небом і землею, відтак Поземдіон, пан над усіма морями і Гадес, пан підземного світу.

Отже Зевс видав раз до звірят такий приказ: „Не хай всі, що живі відідах, ставить ся у стін мого престола. Ісли хто буде галкі, що в його подобі є щось невідповідного, що треба би змінити або поправити, вехай сьміло викаже своє бажане, а я сейчас се сповію.”

Звірят послухали приказу свого бога і пана, тає становили перед ним рідом.

— Ну малко, зачинає перша! Поглянь на інші звірят, порівняй іх країту з своєю і скажи, чи вдоволена із своєї подоби?

— Я? — спіткали малпі. — А чому ж бі я не мала буті вдоволеною? Хіба ж я не маю чотирох ніг, як інші звірят? Скілько разів я приглядала ся сному про третю, то не зніходила в їм ніколи якось хиб або догані. Але ось мій братчик, медведі, то фе така неотесана колодя, що я не радила би іому ніколи дати себе відмалювати.

Якраз в цій хвили на дішов медведь. Всі думали, що він буде жалувати ся на свої хиби. Але куди там? Наїпаки, він чванився своєю красотою, а натомість виткає словечко, що — мовляв — треба би іому зменшити кланууха, а надто чити хвіст. Словів, є є лісно бриза, без форми і складу!

Коли ж на слона прийшла черга, то він показав своїй розсудності говорив як і другі. Після погоди, то він ще жвавий і гарний молодець супротив такого тяжкого боявина, на, яким скити!

І так вихваливали себе всі соторіні від найбільшого до найменшого. Приміром панна мурішка осудила, що міль є занадто дрібний, а себе уважала просто за великану.

Коли отже ніхто з них не знайшов на собі найменшої хиби, відослав іх Зевс домів. І тут так само одні іншіх осуджували а свої прокмети вихваливали пошід небеса. — Тай чи ж дивувати ся звірятам, коли так само, а може й гірше, чинять люди? Кожий чоловік видить себе іншими очима, ніж свою близького.

ШЕРШЕНІ ПЧОЛІ.

По ділі можна пізнати

іого твори. Раз знайшло ся кілька плястрів меду без властелі. Шершні домагалися їх для себе, але пчоли спротивилися тому. Отже вибрано осу, щоби річила, єні. Однакож видне осуду не було легкою справою. Свідки аїз али що коло їх плястрів видно, було через дещо чисті крилаті соторіння, проворовастого, видула бронзоватої барви. При своїй роботі они брендали і подобали зонемі на шоли. Та бал у шершнів находили ся також подібні знамені.

Оса не знала, що на ті виводи сказати. Длято запорядила дильні доховані чересевідків. Щоби справу докладно розслідти, переслухала осу цілій рій мурішок. Але і се не богато помогло, а справа проволікала ся з тижня на тижень, з місяця на місяць.

— На, що, того вею зало ся? — сказала одна із чіч, обдерена бістрем розумом. — Вже від шістьох місяців тягне ся отся справа і ми стоямо все в тім самім місці, що в перших днях. Тимчасом мід готов скинуті або вісувати ся. Крійна вже пора, щоби судни покинув ся з присудом. Замість слухати стільки сумеречних зіянань і виводів стільки пустих слів і ще він же є професором?

— Мамцю, наймудріше соторінє ся осел?

— Навпаки!

— Дурне?

— Очевидно,

— Як же є погодити?

Ви татувати все болом називаєте, а він же є професором?

— У мирівого.

— То ви признаєтесь, що вкрали кожуха?

— Признаю ся,

— Але я був циній.

— А з чого се видко?

— Як з чого? Хіоб ж

и ішов кресті смущеного

кожуха, коли там були борові!

— Еugen Mironko.

267 Selkirk Ave. Winnipeg.

або згодом шукати ся особисто в адм.

У. Голосу.

— Розказала.

— Бабо, як у вас отаман живе?

— Ідьте, серденько, навпростель, а там живе Андрій Швець, а там — круто собі. Куликіна Вакулена.

— І чоловіка взяли

торік в Москалі, — а там проваллячком, — гульк, по

городі ходить сиваки бноса

а на призбі лежить руда

собака. Ото, серденько, ѹ

отаман живе...

— Оти ерто.

Маленька Ганечка каже

гостеві:

— Чи то правда, дядю,

що у вас є богато брошен?

— Зовсім ні. А тиж Га-

личко, чого так гадаєш?

— А мама вчора казала

про вас: „, ву, вже отої Си-

доренка — богатючий

дурень“.

— Камінний съятій.

Раз обходили Ляхи

Навколо костелом.

Заходили хто що міг,

Носять наокола.

Ото Мазур і собі

З набоженства сього,

Перед себезахідник

З каміні съятого.

І аж крекче неборак,

І съятого носить.

Та щоб жив обійшли

Пана Бога прасить.

А тут йому на буду

Тілько що ступають,

А навколо обійшли

Зісву починають.

Бачать Мазур, що ніяк

Справи не покаже,

Бух об землю тим съятим,

Та до цього й каже:

„, Бувесь, каже, молодий,

То тоді носили,

час захоче сам умерти.

— Неможе бо...

— Такий тріскучий морон, якій в іальбі, фура не носите?

— Не можу носити. Фу-

ра...

— Чому?

— Бо... не маю...

— Ти сидить собою.

— Вишити з водою,

Цюхнув тільки разів п'ять

Таї сидить собою.

Шершнів, хто се іа му-

хі вода, робить?

— Жінки, мозідно.

Відчуття відійшло.

— Синок різника (дивля-

чись, як батько, наниває

ковбаси): Тату, я вже зна-

ю, що ковбаса має з

верха шірі!

— Різник: На що?

— Синок: Щоби люди не

бачили що напхнено в се-

редину.

— Мамцю, наймудріше соторінє ся осел?

— Навпаки!

— Дурне?

— Очевидно,

— Як же є погодити?

Ви татувати все болом нази-

ваете, а він же є професор-

ом?

— У мирівого.

— То ви признаєтесь, що вкрали кожуха?

— Признаю ся,

— Але я був циній.

— А з чого се видко?

— Як з чого? Хіоб же

и ішов кресті смущеного

кожуха, коли там були бор-

ові!

— Eugen Mironko.

267 Selkirk Ave. Winnipeg.

або згодом шукати ся особисто в адм.

У. Голосу.

— Розказала.

— Бабо, як у вас отаман живе?

— Ідьте, серденько, нав-

простель, а там живе Андрій Швець, а там — кру-

то собі. Куликіна Вакулена.

— І чоловіка взяли

торік в Москалі, — а там

проваллячком, — гульк, по

городі ходить сиваки бноса

а на призбі лежить руда

собака. Ото, серденько, ѹ

отаман живе...

— Оти ерто.

Маленька Ганечка каже

гостеві:

— Чи то правда, дяд

